

Utlæggelsen eller Vedligeholdelsen, er allerede blevet discuteret, og jeg troer derfor at kunne undlade at yttre mig videre derom. Der kunde derimod være Spørgsmaal, om det var rigtigst, at det blev paalagt Kommunen eller —

Formanden: Det er dog vist det næste Afsnit, den ærede Ordfører her gaar ind paa.

Dahl: Det forekommer mig temmelig tvivlsomt, om det er rigtigst, naar Loven indskrives: „Lov om Gangstier i offentligt Viemed“; thi den handler ikke blot om Gangstier i offentligt Viemed, men ogsaa om andre Gangstier. Saaledes hedder det i § 5: „Alle andre Gangstier, end de, der i vedkommende Regulativ ere optagne som offentlige“. I alt Fald troer jeg, at, hvis man ogsaa nærmest vilde indskrænke sig til, hvad Loven nærmest angaaer, maatte det dog hellere hedde: „Lovlige Gangstier“ eller „offentlige Gangstier“, hvilket Udtryk ogsaa bruges i §§ 3 og 5 saavel som flere Steder i Udkastet. Lovudkastet gaar ud fra, at det ingenlunde er alle lovligt tilvarende Gangstier, der skulle optages paa Regulativet, men dette skal være undergivet en særegen Control og saa at sige en særegen Lovbestemmelse. Det forekommer mig tvivlsomt, om dette er aldeles rigtigst, og jeg kan ikke nægte, at jeg vilde være meget tilbøjelig til at ønske, at det blev overladt Communalbestyrelsen at kunne optage paa sit Regulativ alle de Gangstier, som engang ere lovligt eksisterende, og bestemme, at de for Fremtiden skulle vedligeholdes af Kommunen som offentlige Stier. En saadan Ret tilkommer Kommunerne med Hensyn til lovligt eksisterende Veie, og det synes mig, at Gangstier, naar de engang lovligt eksistere, maade kunne stilles i samme Kategorie som offentlige Veie. Lovudkastet har deri gjort en Indskrænkning, idet det kun skal være visse Gangstier, nemlig til Kirke, Skole, Thinghuus eller af Alderstid benyttede Gjenveie, der skulle kunne erklæres for offentlige og som saadanne optages paa Regulativet; men det ærede Udvalg har gjort en yderligere Indskrænkning i denne Retning, idet det har undtaget fra at betragtes som offentlige dem, „som af Alders Tid benyttes som Gjenveie mellem almindelige Veie“. Jeg troer ingenlunde, at det er nogen heldig Indskrænkning,

der her er gjort. Det kan vel tænkes, at der kan være Stier, der ere ligesaa vigtige, ja endnu vigtigere, end de, som ere Veie til Kirke, Skole eller i alt Fald til Thinghuus, og at de fuldt saa vel kunne egne sig til at optages paa Regulativet, som disse. Jeg troer, at saadanne Gangstier ville i Almindelighed have været fra Alders Tid, og med Hensyn hertil kan man finde sig i den Indskrænkning, Lovgiveren har gjort; men, hvis man stryger ogsaa dem, der have været fra Alders Tid, gjør man Indskrænkningen større og farligere efter min Overbeviisning. Man kunde nemlig tænke sig, at der kan være Stier fra Byer, hvor der kun boe Huusmænd eller Indbiddere, som ikke være fjørende til nærmeste Kjøbstad; Gangstien var da altsaa den Veie, ad hvilken de saagodt som ene maatte søge til Kjøbstaden. Vilde man nu ikke optage denne paa Regulativet som en offentlig Gangsti, blev Resultatet altsaa, at Vedkommende, over hvis Jord den gik, kunde afslukke den. Nu kunde man jo rigtig nok sige, at Vedkommende, ja maaskee Sognet, kunde paatale dette ad privatretlig Veie; men saaledes, som § 5 staaer i Udkastet, kan Sognet ikke paatale det, fordi de Gangstier, som ikke ere optagne paa Regulativet, og som ikke ere Skole-, Kirke- og Thinghuusstier, ikke skulle være offentlige. Det skulde altsaa være overladt til saadanne private Personer, som skulle benytte den, og som maaskee nærmest vilde være fattige Mennesker, Huusmænd og deslige Personer, at paatale det, men det er ikke sagt, at de altid vilde paatale det, og heraf vilde Resultatet da blive, at saadanne Gangstier uretteligt bleve nedlagte. Jeg kan saaledes ikke være enig med den ærede 2den Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Treschow) i, at det er en heldig Bestemmelse, fordi en heel Deel Gangstier vilde blive nedlagte; thi jeg troer vel, at Resultatet vilde blive det, at en heel Deel lovligt bestaaende Gangstier vilde blive nedlagte, men dette maa jeg ansee for lidet ønskeligt. Det forekommer mig, at, naar man ikke vil gaar videre end Lovudkastet, er der Anledning til at holde sig, saavidt muligt, til hvad Udkastet bestemmer. Derimod er jeg ganske enig med Udvalget i, at man ikke, naar der er Tale om Expropriationer,